



תפ"ח (ירושלים) 20690-10-12 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (ירושלים) 20690-10-12 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-מח תפח (ירושלים) 20690-10-12(3),
979(10/07/2013)";

תפ"ח (ירושלים) 20690-10-12 - מדינת ישראל נ' פלונימחוזי ירושלים

תפ"ח (ירושלים) 20690-10-12

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

[10.7.2013]

כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

כבוד השופט רפי כרמל

כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, באינוס בן משפחה - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות האמורות בסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (מאות עבירות); מעשה סדום בן משפחה - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות האמורות בסעיף 347(ב) ובזיקה לסעיף 345(א)(3) לחוק (מספר רב של עבירות); ניסיון אינוס בן משפחה - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות האמורות בסעיף 345(א)(3) בצירוף סעיף 25 לחוק; מעשה מגונה בן משפחה - עבירה לפי סעיף 348(א) ובזיקה לסעיף 345(א)(3) לחוק ובצירוף סעיף 351(ג)(1) לחוק (מאות עבירות); הפרת הוראה חוקית בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק (מספר רב של עבירות).
2. כתב האישום: כתב האישום מתאר, בשני אישומים, עבירות מין שביצע הנאשם במתלוננת, ביתו החורגת, מאז היתה כבת שש שנים, בשנת 2005, ועד להגשת כתב האישום, באוקטובר 2012, בהיותה כבת 13 שנים. האישום הראשון: על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הינו אביה החורג של הקטינה א.א. ילידת 1999 (להלן: "הקטינה", "המתלוננת"), מזה שנים עשרה שנים. אביה הביולוגי התאבד בעת שאמה היתה בהריון עמה, ובחלוף כשנה עבר הנאשם להתגורר עם אמה והחל לגדלה כבת. במהלך שנת 2005 החל הנאשם ליצור קרבה פיזית לקטינה לשם סיפוקו המיני. תחילה נהג לחבק את הקטינה ולהצמיד אותה אליו. במהלך השנים 2005 - 2008, בעשרות רבות של הזדמנויות בתדירות של פעם בשבוע לפחות, בעת שאשת הנאשם נעדרה מן הבית בשעות הערב, נהג הנאשם להתבודד עם הקטינה בביתם ולבצע בה מעשים מיניים. הנאשם הפשיט את הקטינה, התפשט, חיבק את איבר מינו באיבר מינה, נגע באיבר מינה באצבעותיו, ליקק אותו והחדיר את לשונו לאיבר מינה.



באחת מן ההזדמנויות, סמוך לפני חודש אוגוסט 2005, ניסה הנאשם להחדיר את אצבעו לאיבר מינה של הקטינה, הקטינה אמרה לו שהוא מכאיב לה והוא חדל מן המעשה.

בעת ביצוע המעשים המתוארים לעיל, נהג הנאשם גם לנשק את הקטינה על פיה.

הנאשם שכנע את הקטינה כי מעשיו נעשים בשל אהבתו הרבה אליה, כמו כן ציין לפניה כי עליה לשמור בסוד את הקשר המיוחד ביניהם ולא לספר עליו לאיש, אחרת ייכלא. הקטינה הבטיחה לנאשם שלא תספר על הקשר ביניהם לאיש.

במהלך השנים 2008 - 2009, המשיך הנאשם לבצע במתלוננת מעשים מיניים, בתדירות זהה של פעם בשבוע לפחות, בעת שהאם נעדרה בערבים מביתם. בנוסף למעשים המיניים המתוארים לעיל, במספר הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לישבנה של הקטינה. כמו כן, במספר רב של הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של הקטינה.

בנוסף, כשהחלה הקטינה להתפתח מינית, נהג הנאשם ללקק ולמצוץ את חזה.

במהלך השנים 2009 - 2011, בשל צווי נזקקות שהתקבלו בעניינה, שהתה הקטינה במסגרת פנימייתי בפנימיית "___" בשכונת __ בירושלים. בעת שהקטינה ביקרה בבית בחופשות מן הפנימייה, בתדירות של אחת לשבועיים, המשיך הנאשם וביצע בה מעשים מיניים כמפורט לעיל.

האישום השני:

במהלך שנת 2011, בעקבות דיווחים של רשויות הרווחה על התנהלות מינית חריגה של הקטינה ועל חשד כי הנאשם פוגע בקטינה, ניהלה משטרת ישראל חקירה נגד הנאשם בחשד שביצע עבירות מין בקטינה.

בחודש אוקטובר הורה בית משפט כי כדי להגן על הקטינה תיאסר יציאתה לבית המשפחה בעת חופשות מן הפנימייה.

בתום חקירת המשטרה, בעקבות בקשות פקידת הסעד, הבהיר בית המשפט לנוער בירושלים ביום 28.12.11, במסגרת תיק תנז 508/04, כי על הנאשם נאסר ליצור כל קשר עם הקטינה שלא בפיקוח, לרבות יצירת קשר טלפוני.

הקטינה, אשר שמעה על קיומו של הצו, איימה כי תשים קץ לחייה.

על אף הוראת בית המשפט, במהלך התקופה שעד ליום הגשת כתב האישום (15.10.2012), בעשרות הזדמנויות עמד הנאשם בקשר עם הקטינה, שוחח איתה בטלפון ואף התכתב איתה באמצעות ה"פייסבוק". השיחות נסובו, בין היתר, סביב ענייני מין והקשר המיני ביניהם.

במספר הזדמנויות ובעקבות תיאום מוקדם, המתין הנאשם לקטינה בסמוך לבית הספר בו היא לומדת, פגש בה והסיע אותה ברכבו לפנימייה. בשתי הזדמנויות סטה הנאשם מן הדרך ועצר במקומות מבודדים בפארק גילה ובחורשה סמוכה, נישק את הקטינה ונגע באיבר מינה מתחת לבגדיה.

בתאריך 21.8.12 התכתב הנאשם עם הקטינה ב"פייסבוק" וכתב לה, בין היתר "השיחות האלה לא מגרות אותך?", "הם לא עושות אותך חרמנית".

בתאריך 22.8.12 התכתב הנאשם עם הקטינה ב"פייסבוק" וכתב לה, בין היתר, "אני אוהב אותך המון ומתגעגע ושתתקשרי גם אלי לפון שיהיה לך לילה טוב אוהב המון המון".



בתאריך 8.9.12 התכתב הנאשם עם הקטינה ב"פייסבוק". הקטינה כתבה לנאשם, בין היתר, כי מה שהיה ביניהם כבר לא יכול להיות וציינה כי היא חוששת להיכנס להריון. בתגובה כתב לה הנאשם "אפשר לעשות את זה בדרכים אחרות וזהירות". בתגובה לכך שהקטינה אמרה לו שלא רוצה להסתכן, השיב לה "סבב איך שאת רוצה את פוגעת בי אבל לא משנה" ובהמשך כתב גם "לא משנה את כבר לא רוצה אותי כי גדלת".

3. בנוסף הודה הנאשם בעובדות כתב האישום בת"פ 53544-07-10 של בית משפט השלום בירושלים, בו הורשע בעבירות של תקיפת קטין.

על פי עובדות כתב האישום, במועדים שאינם ידועים למאשימה, הכה הנאשם את בנו א' (יליד 2001), באמצעות חגורה ונעליים, דרך עליו וגרם לו למכאוב של ממש.

4. תסקיר שירות המבחן:

על פי האמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, הנאשם בן 39, גרוש ואב לארבעה ילדים בני 5 - 11 שנים, עצור מזה שבעה חודשים. עד למעצרו התגורר עם אשתו לשעבר, ארבעת ילדיהם המשותפים ועם שני ילדיה של האישה מנישואין קודמים, ועבד כנהג משאית. הליך הגירושין התקיים במהלך שהותו במעצר, לפני כארבעה חודשים. מעין בקורות חייו של הנאשם עולה כי הינו השמיני במשפחה המונה 11 נפשות. המשפחה ניהלה אורח חיים דתי. הנאשם סיים 8 שנות לימוד ובגיל 12 השתלב בישיבה חרדית, אותה עזב כשלוש שנים לאחר מכן, לאחר שחל שינוי בתפיסתו הדתית ולאחר שאימץ אורח חיים מסורתי. הנאשם קיבל פטור משירות צבאי. במהלך השנים השתלב בעבודות שונות, ובעשר השנים האחרונות עבד כנהג משאית.

בתסקיר התייחסות לנישואיו של הנאשם עם גרושתו דהיום, אימה של המתלוננת, ולקשיים שהיו להם בזוגיות. הנאשם התקשה להתמודד עם חינוך הילדים, אלה של גרושתו והמשותפים, ולעיתים נהג כלפיהם באלימות. בעקבות דיווחים על הזנחה ויחס פוגעני של בני הזוג כלפי ילדיהם, הופנו לטיפול במסגרת הלשכה לשירותים וחברתיים ובהמשך במרכז שוסטרמן

קצינת המבחן ציינה כי לדברי הנאשם, בעקבות חשיפת המעשים שביצע במתלוננת, ניתקו אשתו וכל ילדי המשפחה את הקשר איתו.

בתסקיר התייחסות להתפתחות המינית של הנאשם ולקשר עם בנות זוגו.

לגבי יחסו למתלוננת - קצינת המבחן התרשמה מעיוותי חשיבה בהם עושה הנאשם שימוש, במה שנוגע לקטינה, על מנת להצדיק את מעשיו. בין היתר הוא מייחס לקטינה פיתוי, יצר מיני מוגבר והנאה מהאקט המיני, והוא חווה אותה כבת זוג שווה לו וכבעלת בשלות ויכולת לניהול קשר זוגי בוגר.

לצד ההכרה הראשונית בחומרת מעשיו וההשלכות של המעשים על חייו ולצד הנכונות שהביע הנאשם להשתלב בתהליך טיפולי, הוא מתקשה להכיר בעוצמת הפגיעה שנגרמה לקטינה. לטענת הנאשם, במהלך השנים ניסה מספר פעמים להפסיק את המעשים אך התקשה להתמיד בכך לאורך זמן.

קצינת המבחן התרשמה כי לצורך ביצוע המעשים, ניצל הנאשם את הסיטואציה בה היתה האם מוחלשת וכן את החסך של הקטינה בדמות הורית תומכת. כדי לשמר את הקשר עם הקטינה, העניק לה טובות הנאה אשר נמנעו מיתר ילדי המשפחה. הקטינה חששה להתנגד למעשיו על רקע התלות שפיתחה כלפיו והחרדה מאובדן תמיכתו בה במסגרת המערכת המשפטית.

לגבי העבירות - הנאשם מקבל אחריות חלקית, ולצד נכונותו להשתלב בתהליך טיפולי, מוסיף לעשות שימוש בעיוותי חשיבה על מנת להצדיק את מעשיו.

קצינת המבחן ציינה כי מהערכת מסוכנות שנערכה לנאשם עולה כי רמת מסוכנותו המינית לטווח הארוך הינה בינונית, וכלפי קרוב העבירה מסוכנותו המינית גבוהה.



לאור חומרת העבירות והתמשכותן וכן לאור צירוף התיק הנוסף, המליצה קצינת המבחן על עונש מאסר משמעותי ומרתיע וציינה כי הרחקתו תאפשר לקטינה וליתר בני המשפחה לקדם את שיקומם. קצינת המבחן המליצה כי בית המשפט יורה לרשויות הכלא לשלב את הנאשם בתהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין במסגרת מאסרו.

5. הערכת מסוכנות של המרכז להערכת מסוכנות:

חוות דעתה של הגב' יהודית אסולין מזרחי, קרימינולוגית קלינית בכירה, מפרטת את האישומים, את קורות חייו של הנאשם, תעסוקתו קודם למעצרו, חיי המשפחה שלו והתפתחות והרגלים מיניים.

בחוות הדעת התייחסות לדו"ח של מרכז שוסטרמן מיוני 2009, חתום על ידי עובדת סוציאלית גב' כרמית בן חיים, לפיו המשפחה מוכרת במשך שנים לשירותי הרווחה, בין היתר על רקע ניסיונות טיפוליים מרובים שנעשו מצד גורמי הרווחה לסייע למשפחה. לדברי העובדת הסוציאלית, במהלך הטיפול נחשפו קשיים גם בתפקוד ההורי, בין היתר לגבי המתלוננת, כמפורט במסמך.

כן ישנה התייחסות לחוות דעת מומחה מאוגוסט 2012, חתומה על פסיכיאטרית מומחית לילד ונוער, ד"ר דפנה אדר, אשר התייחסה, בין היתר, לגילויי אלימות מצד ההורים כלפי הילדים וגילויי מיניות מעוותת בין האב לבנותיו ואף בין הילדים לבין עצמם.

לגבי ההתרשמות הקלינית מהנאשם, צוין כי במשך שנים היו מעייניו נתונים לעיסוק במין סוטה, מול הקרבן, אשר התאפיין ביחס מעוות ואובססיבי כלפיה. תפיסתו את הקרבן ומעשיה רצופה טעויות חשיבה המאפיינות את כלל אוכלוסיית עברייני המין, מן המדרג הקשה ביותר. אף שהנאשם מביע חרטה על מעשיו ומבקש טיפול, ניכר כי הוא נעדר כל תחושת אשמה או בוש על מעשיו ונעדר תובנה לנזק שגרם לקרבן. כן עולה כי הנאשם עדיין מוצף תכנים מיניים כלפיה.

צוין כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע קיומה של סטייה מינית מסוג פדופיליה, משיכה מינית סוטה, אשר היוותה רכיב בחייו לאורך שנים. הנאשם מצא בקטינה קרבן נוח וזמין למימוש צרכיו הסוטים, ועל אף איסור מפורש מצד בית המשפט, לא השכיל לוותר על מימוש צרכיו אלו והמשיך לפגוע בקרבן. הנאשם אמנם מודה בביצוע העבירות, אך ממזער מחומרתן ותדירותן. רמת התובנה שלו לחומרת מעשיו הינה פורמאלית ושטחית.

לאור כל נתונים האמורים, נקבע כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם לטווח הארוך הינה בינונית, וכלפי קרבן העבירה מסוכנותו המינית הינה גבוהה.

6. תסקיר נפגעת עבירה:

בתסקיר התייחסות למתלוננת, שהינה כיום כבת 14 שנה, לומדת באולפנה לנערות.

למתלוננת אח גדול ממנה בשנה, וכן ארבעה אחים ואחיות נוספים מנישואיה של אימה לנאשם.

בהיותה כבת 10 הוצאה המתלוננת בצו בית משפט לנוער לפנימיית בית הילד, בשל הזנחה ודחיה של האם, אלימות ודאגה לשלומה. בתסקיר התייחסות לתכנים מיניים לא תואמים ולקשר בין המתלוננת לאמה ולנאשם.

צוין כי לאורך השנים עברה המתלוננת מספר חקירות ילדים, בשל החשש שהיא נפגעת מינית על ידי בן משפחה. למרות שלא ניתן היה להוכיח שהמתלוננת נפגעה, דאגו רשויות הרווחה להוצאתה מהבית ולהגבלת הביקורים בינה לבין אמה והנאשם בפיקוח בלבד.

חשיפת הפגיעה גרמה לנסיגה במצבה של המתלוננת. לדבר המתלוננת, במהלך השנים היו פעמים שרצתה שהדברים יתגלו, אך איש לא עזר לה, וכאשר עברה חקירת ילדים בגיל 6, לא האמינו לה ודבר לא השתנה.



המתלוננת מסרבת ללכת לטיפול, היא איננה נותנת אמון בסביבה שלה באופן שיאפשר לה להיות בקשר טיפולי. בתסקיר פירוט לגבי יחסה של המתלוננת לנאשם, לאימה ולאחיה. כן הובע חשש לפגיעה נוספת במתלוננת בעתיד, כמפורט בתסקיר.

טיעונים לעונש:

7. טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בסדרה ארוכה מאוד של עבירות מין חמורות בביתו החורגת, שגודלה על ידו, ובעבירות של הפרת הוראה חוקית בנסיבות מחמירות. לדבריה, תיק זה חריג בחומרתו - מסכת הפגיעות של הנאשם בביתו החלה בהיותה בגיל 6. הדבר מתחיל במה שהנאשם רואה כ"רומן" בינו לבין ביתו. מתפתח למעשים מיניים, כאשר במשך ארבע שנים מבצע הנאשם, בתדירות של פעמיים בשבוע, פגיעות מיניות בין כותלי הבית, תוך שהנאשם משחד את הקטינה ומפתח אליה חיבה יתרה על פני אחיה. לאחר ארבע שנים, מתערבות רשויות הרווחה ומוציאות את הקטינה מהבית, אך הדבר אינו מרתיע את הנאשם, הוא ממשיך ופוגע בביתו בכל פעם שהיא חוזרת מהפנימיה, ואופיין של הפגיעות מתעצם. גם לאחר שבית המשפט מתערב ואוסר על הנאשם ליצור קשר עם הקטינה, ממשיך הנאשם לפגוע בקטינה, הן במעשים מיניים והן באופן ריגשי.

המעשים, שנמשכו על פני שבע שנים, ריבויים והתדירות שלהם, יצרו עיוותי חשיבה אצל הקטינה, כך שמעצרו של הנאשם מהווה עבורה משבר.

ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם המעשים לא נעשו תוך שימוש באלימות, אך אין בכך כדי להקל עם הנאשם, מאחר שהדבר הינו תוצאה של עיוותי חשיבה שיצרו מעשיו של הנאשם אצל הילדה. מדובר בילדה בת 6 שנים, שלאחר שחוותה אירוע מיני קשה, דיווחה עליו, נחקרה וסיפרה, אך התוצאה היא שלא קרה דבר, עד שהפרשה נחשפה כשהיא בת 13.5. מבחינתה של הקטינה, החיים בעיניה הם חיים נורמאליים, והיא אפילו לא משתפת פעולה בחקירה. הקטינה פיתחה תלות ביחסים המעוותים כך שאיננה יכולה להתנתק מהם. הפגיעה כל כך קשה שגם היום הקטינה נתונה בסכנה ונראה שלעולם לא תוכל לחזור למסלול חיים נורמטיבי.

לגבי קביעת מתחם הענישה טענה ב"כ המאשימה כי תיקון 113 לחוק העונשין, אשר העמיד בראש סדר העדיפויות את עקרון ההלימה והגמול, התווה דרך להטלת עונשים במקרה של ריבוי עבירות, אך אין בו מענה למקרה שלנו, בו בוצעו מאות עבירות מהחמורות שבספר החוקים. לפיכך ביקשה לקבוע מתחם ענישה תוך התייחסות לחלוקה לתקופות ביצוע העבירות.

לגבי ארבע השנים הראשונות, בהן בוצעו מאות עבירות אינוס, כשהקטינה היתה בין הגילאים 6 עד 9 - ביקשה לקבוע מתחם בין 20 ל- 25 שנות מאסר.

לגבי השנתיים שלאחר מכן, בהן בוצעו בקטינה מעשי סדום, ביקשה לקבוע מתחם בין 20 ל- 30 שנות מאסר. לגבי השנתיים שלאחר מכן, בתקופה בה הוצאה הקטינה מביתה לפנימיה, כאשר תדירות המעשים פחתה, ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 15 ל- 20 שנות מאסר.

לגבי האישום השני, הכולל הפרות צווי בית משפט ועבירות של ביצוע מעשים מגונים, ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 7 ל- 10 שנות מאסר.



אשר לעונש בתוך מתחמי הענישה - ב"כ המאשימה הפנתה להערכת המסוכנות, ממנה עולה כי הערכת המסוכנות הכללית של הנאשם הינה בינונית, וכלפי הקטינה הערכת המסוכנות גבוהה.

לדברי ב"כ המאשימה, שיקום הקטינה ייקח שנים, אם הוא בכלל אפשרי, והיא זקוקה להגנה של ממש מפניו של הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה של עשרות שנות מאסר, וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל של 30 עד 35 שנים, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת.

לגבי התיק הנוסף שצירף הנאשם, התייחסה לחומרת האירועים, לכך שהמעשים בוצעו כלפי בנו הקטין של הנאשם, שהינו קרבן נוסף, כלפיו נהג הנאשם באלימות פיזית, בחגורה ונעלים. לדבריה, מדובר באישום נפרד, במתלונן אחר, והענישה צריכה להיות נפרדת מהענישה הנוגעת לקטינה, ומצטברת, לפחות בחלקה, לעונש שייגזר על הנאשם.

8. טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם מיקד טיעוניו בהודאתו של הנאשם, שלדבריו קיבל אחריות מלאה למעשיו. לדברי ב"כ הנאשם, עם מעצרו, ויתר הנאשם על התייעצות עם עורך דין, שיתף פעולה בחקירה באופן מלא וחשף את המעשים במלואם. לדבריו, אלמלא הודאתו של הנאשם, לא היה נולד כתב האישום, שכן הקטינה לא שיתפה פעולה בחקירתה (הגיש לעניין זה את סיכום חקירת הילדים מיום 10.10.2012). בסוף החקירה אמר הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו, הוא בוש ונכלם, הוא מתנצל ומקווה שהדבר יפתח לקטינה דרך חדשה בחיים. הנאשם היכה על חטא וניסה לעזור למשטרה בחקירה, אף שהוא ידע שהוא עתיד לשלם על כך מחיר כבד ביותר, ואף שלח מכתב לקטינה וביקש ממנה לשתף פעולה בחקירה (העתק המכתב הוגש).

לגבי המעשים ציין כי הנאשם לא כפה על הקטינה דבר, וכאשר היתה מסרבת, לא היה עושה לה דבר. הוא התחשב באופן מלא ברצונותיה. עוד ציין כי מעולם לא היו בין הנאשם לקטינה יחסי מין מלאים, הנאשם מעולם לא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם פנה לרשויות בכלא בבקשה לקבל טיפול. הוא מבין ומפנים את הבעיה ממנה הוא סובל ומעוניין להתמודד איתה.

לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם ציין כי הנאשם הינו השמיני מבין תשעה ילדים למשפחה קשת יום, סיים 8 שנות לימוד ולאחר מכן נאלץ לצאת לעבוד ולעזור בכלכלת המשפחה. לדברי ב"כ הנאשם, במשך כל ילדותו הוכה הנאשם על ידי הוריו. כן ציין כי חייו המשותפים עם גרושתו התאפיינו בריבוי ילדים וצפיפות דיור קיצונית. הנאשם עבד כמוביל לחם, היה יוצא מהבית לעבודה ב- 2 בוקר וחוזר ב- 5 אחר הצהריים, היה מפרנס יחידי של משפחתו. בדבריו הפנה למסמכים שנכתבו במהלך השנים על ידי רשויות הרווחה, בין היתר לגבי היעדר מסוגלות הורית, דימוי עצמי נמוך, אלימות שחוזה הנאשם בילדותו, עיוותי חשיבה ועוד (הגיש פנייה של אגף הרווחה לבית המשפט לנוער מיום 25.9.2011 וחוות דעת בעניין היעדר מסוגלות הורית של הנאשם). לדבריו, ייתכן שצריך להבין את מעשיו של הנאשם, הן אלה שכלפי הקטינה והן מעשי האלימות כלפי בנו, על רקע האלימות שחוזה הנאשם בילדותו. לדבריו, כתוצאה מחשיפת האירועים חרב עולמו של הנאשם. אשתו התגרשה ממנו, ילדיו נלקחו למשפחת אומנה.

בנוסף ציין כי אין לנאשם עבר פלילי וכן ציין כי הודאתו של הנאשם בכל עובדות כתב האישום חסכה מזמנו של בית המשפט.

לגבי הנזק שנגרם לקטינה ציין כי מדובר בנזק שניתן לטיפול ואינו בלתי הפיך.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש מאסר שלא יעלה על 42 חודשים וכן להפנות את הנאשם לטיפול. הפנה לפסיקה, לעונשי מאסר של שנה וחצי עד שלוש וחצי שנות מאסר.



9. דברי הנאשם:

הנאשם (שהקריא דברים ממכתב שהגיש) הביע חרטה על מעשיו. לדבריו התוודה על הכל במשטרה. כתוצאה ממעשיו איבד את כל משפחתו. הנאשם ציין כי הוא מבקש לקבל טיפול ולהשתקם כדי לא לחזור על מעשיו. מתחם הענישה:

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

בעניינו, בשל ריבוי העבירות, מאות במספרן, ובשל רצף ביצוע העבירות משך מספר שנים, ללא הפסקה, כמעט בלתי אפשרי לקבוע במקרה זה מתחם ענישה לכל אחת ואחת מהעבירות, ולפיכך יקבע מתחם ענישה לגבי מכלול העבירות. 11. בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב בעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לכל אחת מעבירות האינסוס ומעשה סדום בבן משפחה, כמפורט בעניינו, קבע המחוקק עונש של 20 שנות מאסר. לכל אחת מהעבירות של מעשה מגונה בבן משפחה, כמפורט בעניינו, קבע המחוקק עונש של 10 שנות מאסר. לגבי עבירות אלה אף קבע המחוקק, בסעיף 355 לחוק העונשין, כי העונש בשל העבירות לא יפחת מרבע העונש המירבי שנקבע לעבירה.

בנוסף, לגבי כל אחת מהעבירות של הפרת הוראה חוקית בנסיבות מחמירות, קבע המחוקק עונש של 4 שנות מאסר.

12. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה:

תפ"ח (ת"א) 8322-10-11, מדינת ישראל נגד פלוני (20.9.2012) - הנאשם נדון בגין ביצוע מסכת ארוכה של עבירות מין בבתו, ילידת 1995, בין השנים 2006 עד 2011, וכן בביצוע עבירות סמים ועבירה של הדחה בחקירה, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 32 שנים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננת בסך ₪ 258,000.

תפ"ח (ת"א) 2090/04, מדינת ישראל נגד פלוני (7.12.2005) - הנאשם נדון בגין מעשי אינסוס, מעשי סדום ומעשים מגונים שעשה בבתו, מאז מלאו לה שנים-עשרה שנים, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 24 שנים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננת בסך ₪ 70,000.

תפ"ח (י-ם) 503/08, מדינת ישראל נ' פלוני (16.2.2009) - הנאשם נדון בגין מעשי אינסוס, מעשי סדום, מעשה מגונה במשפחה והדחה בחקירה, מעשים שנעשו בשתיים מבנותיו, האחת מאז היתה בת ארבע-עשרה שנים והשניה מאז היתה בת שנים-עשרה שנים, במשך שנתיים עד שלוש שנים, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 22 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות בסך ₪ 30,000.



ע"פ 7004/09, פלוני נגד מדינת ישראל (17.7.2012) - המערער נדון בגין עבירות מין רבות כלפי שתי בנותיה של אשתו, אשר ראו בו דמות אב, האחת בת שלוש-עשרה שנים והשניה בת תשע שנים, ונדון למאסר בפועל למשך 24 שנים.
ע"פ 5229/07, פלוני נגד מדינת ישראל (7.8.2008) - המערער נדון בגין תקיפת קטין בן משפחה, מספר אירועים של מעשה מגונה בקטין בן משפחה, ניסיון למעשה סדום בקטין ועבירות אחרות נוספות (אין בתיק זה עבירות אינוס או מעשה סדום, ומדובר מעשים בודדים), ונגזר עליו מאסר בפועל של 8 שנים, הפעלה במצטבר של מאסר על תנאי שנגזר עליו בתיק אחר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 35,000 ₪.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מקלה בהרבה, אך פסקי הדין אליהם הפנה אינם דומים לענייננו כלל וכלל.
13. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה -מדובר בעבירות הפוגעות בבטחונם של קטינים, עבירות הפוגעות בגופם ובנפשם של קטינים, עבירות הפוגעות בערכי המוסר בכללותם.
בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת שבעבירות מין בכלל, ועבירות מין במשפחה, כלפי קטינים, בפרט: לעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"פ 2477/91, מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.1993):
"מעשה אינוס מהווה עבירה חמורה ביותר, וחמורה היא שבעתיים כאשר המדובר באנוס של קטינה. אולם כשאותה קטינה היא גם בתו של הנאשם, אשר הינה חסרת אונים כלפיו, ואין לה לרוב כתובת בפניה תוכל להתלונן וממנה תוכל לבקש מגן מפני מעשים כאלה, הרי מחייב הדבר סנקציה מכאיבה ומרתיעה עוד יותר".
וכן:

"בין אם הדבר נובע מדחפים פתולוגיים ובין אם נובע הוא מתוך נורמות וערכים מעוותים, יש להעניש עושי מעשים אלה בכל חומר הדין. מקומם של מעשים כאלה לא יכירם בחברה מתוקנת המושתתת על ערכים של כבוד האדם וחירותו ועל דאגה וחרדה לרווחתם של קטינים הגדלים בתוכה, הזכאים לילדות תקינה ללא פגיעות גופניות ונפשיות מאף אדם, ובודאי לא מבני משפחה קרובים המופקדים על חינוכם, גידולם ורווחתם. הנפש הטובה סולדת מהמעשים שעשה האב בביתו הקטינה שלא עמדו לו למכשול, לא תפקידו כאב, לא מעמדו כראש המשפחה ולא היותו אדם דתי שערכיו אמורים להרתיע אותו הרתעת יתר מהתנהגות כזו. אין ספק שעל האב להיענש על מעשיו בצורה הולמת ומחמירה. בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כלפי מקרים מסוג זה, אותם יש לעקור מן השורש, ופסק לא אחת עונשים חמורים לעבריינים אלה" (ע"פ 1687,1769/93 פלוני נ' מדינת ישראל (4.10.1994)).

14. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

נסיבותיו תיק זה חריגות בחומרתן, גם ביחס לתיקים אחרים של עבירות מין.
מדובר במעשיו של אב כלפי בתו הקטינה, אמנם אב חורג, אך האב היחידי אותו הכירה המתלוננת, שאביה הביולוגי התאבד טרם לידתה ואימה חיה עם הנאשם מאז היתה הקטינה כבת שנה. אב שאמור היה להגן על הקטינה, אך ניצל אותה לסיפוק צרכיו המיניים, תוך שימוש בעיוותי חשיבה להצדקת מעשיו.
מדובר בילדה רכה מאוד בשנים - ילדה שמעשיו של אביה כלפיה, מעשים שנעשו לשם סיפוקו המיני, החלו מאז היתה בת שש שנים. עם תחילת המעשים הילדה התלוננה, נחקרה על ידי חוקר ילדים, אך לא קרה דבר, ומבחינתה דבר לא השתנה. מבחינת הילדה, אלה החיים שהיא רגילה להם ומכירה, בשל למעשיו של הנאשם, היא איננה מכירה מציאות אחרת ומבחינתה מדובר בהתנהלות רגילה ולא בדבר חריג.



מדובר במעשים איומים ונוראים שנמשכו על פני שנים, מעשים שהלכו והחמירו במהלך השנים - מאז היתה הקטינה בת שש, החל אביה לחבקה ולהצמידה אליו על רקע מיני. לאחר מכן, בעשרות רבות של הזדמנויות, לפחות פעם בשבוע, נהג הנאשם להפשיט את הקטינה, לנשקה על פיה, לחכך את איבר מינו באיבר מינה, נגע באיבר מינה באצבעותיו, ליקק אותו, החדיר את לשונו לאיבר מינה ואף ניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה אך הפסיק לאחר שהכאיב לה. בהמשך, ותוך שהנאשם ממשיך לבצע בקטינה את המעשים המתוארים לעיל, במספר הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לישובנה של הקטינה. כמו כן במספר רב של הזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של הקטינה. בנוסף, כאשר החלה להתפתח מינית, נהג הנאשם ללקק ולמצוץ את חזה.

מדובר במאות עבירות של אינוס, מספר רב של מעשי סדום, בניסיון אינוס ובמאות עבירות של מעשה מגונה - הכל מעשים שביצע הנאשם בביתו החורגת, מאז היתה בת 6 שנים ועד הגיעה לגיל 13.5. מעשיו של הנאשם נמשכו גם כאשר ניסו רשויות הרווחה להתערב, לאחר שהיה חשד כי מתבצעות כלפי הילדה עבירות מין. גם כאשר הוצאה הקטינה מהבית והועברה לפנימיה, כדי להרחיקה מהנאשם, הצליח הנאשם להגיע אליה ולבצע בה מעשים מגונים, ניהל איתה התכתבות בעלת אופי מיני בפייסבוק, והכל תוך הפרת צו בית המשפט אשר אסר עליו להיות בקשר עם הקטינה.

מדובר במעשים שישאירו חותמם על הילדה לתמיד - ילדה שהתעללו בה מינית במשך שנים, ילדה פגועה, אשר חשה רגשות אשם, משפחתה נהרסה, אביה בכלא בגין מעשיו כלפיה. הקטינה איננה נותנת אמון בסביבה, מבולבלת וחצויה ברגשותיה כלפי הנאשם, מצויה בסיכון ברמה גבוהה מצד הנאשם, ועלולה להיפגע שוב בשל חיפוש אחר קירבה וקשר. 15. בגין כל אחד ואחד מהמעשים שעשה הנאשם בקטינה, ראוי הנאשם להיענש. בגין כל אחד ואחד ממאות עבירות האינוס, בגין כל אחד מהמספר הרב של מעשי הסדום, בגין כל אחד ממאות המעשים המגונים שעשה הנאשם במתלוננת, כל אחד מהמעשים שבאמצעותם פגע הנאשם במתלוננת וגרם לה נזק שאינו ניתן לריפוי. בהתחשב בשיקולי הענישה כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות וחומרתן, בהתחשב בנסיבות הקשות, בגילה הצעיר של הקטינה, בתקופה הממושכת בה בוצעו העבירות וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, אנו קובעים את מתחם הענישה במקרה זה בין 25 ל- 35 שנות מאסר.

16. בנוסף לעבירות החמורות כלפי הקטינה, הודה הנאשם, כאמור, גם בתקיפת בנו הקטין. כתב האישום אינו מפרט באילו מועדים ובאיזו תדירות נעשו המעשים, אך החומרה עולה מתאור המעשים - במועדים שונים, הוכה הבן על ידי הנאשם באמצעות חגורה ונעליים, והנאשם אף דרך עליו וגרם לו מכאוב של ממש. מדובר במעשים חמורים, אשר מדגישים את הפער בהתנהגותו של הנאשם כלפי ילדיו - פיתיו ו"אהבה" כלפי הקטינה, ואלימות כלפי הבן הקטין.

לעבירה זו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד. מדובר בעבירה שהמחוקק קבע לצידה עונש של 7 שנות מאסר. לאור מכלול הנסיבות יש מקום לקבוע לעבירה זו מתחם ענישה שבין שנה לבין 3 שנות מאסר. העונש בתוך המתחם:



17. בקביעת העונש יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מטיעוני סנגורו ומתסקיר שירות המבחן. כן יש להתחשב בהיעדר עבר פלילי לנאשם. בנוסף יש לתת משקל של ממש להודאתו של הנאשם, אשר חשף את העבירות שביצע כלפי הקטינה כבר בחקירתו במשטרה והודה בבית המשפט במיוחס לו. אמנם מחוות הדעת השונות עולה כי לנאשם עיוותי חשיבה באמצעותם הוא מצדיק את מעשיו, ובשל כך זקוק הנאשם לטיפול, אך בפועל הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הביע חרטה הן לפני הקטינה והן לפני בית המשפט והביע נכונות לקבלת טיפול. גם לגבי בנו הקטין הודה הנאשם במיוחס לו ויש לזקוף זאת לזכותו. כף זכות זו יש בה אך כדי למתן במידת מה את העונש, שכן נאשם זה החתים ילדה בת 6, היא למדה שמעשיו הם הם "המעשים הנכונים" שעושה אב בבתו.

18. לאור מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אנו גוזרים על הנאשם עונש, לגבי שני כתבי האישום, כמפורט להלן:

א. מאסר למשך 28 שנה, החל מיום מעצרו בתיק זה.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת מין לפי פרק י' סימן ה' לחוק העונשין, ומאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות במשפחה.

ג. הנאשם ישלם פיצוי לקטינה בסך 50,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות.

ניתן היום, ג' באב התשע"ג, 10 ביולי 2013, במעמד הצדדים.